



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLICA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Prilomljeno: 26-03-2019		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/894		
Ur. broj: 393-01/19-10		

Poslovni broj: UsII-102/19-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja, Lidije Rostaš-Beroš predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća uz višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja TEH-PROJEKT INŽENJERING d.o.o., Kumičićeva 61, Rijeka, kojeg zastupa opunomoćenik mr. sc. Ratko Miklaušić, odvjetnik u Rijeci, Ciottina 20, protiv tužene Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, koju zastupa predsjednik Goran Matešić, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Hrvatske vatrogasne zajednice, Selska 90a, Zagreb, koju zastupa glavni vatrogasni zapovjednik RH Slavko Tucaković i Mi-star d.o.o., Novska 24, Zagreb, radi javne nabave, na sjednici održanoj 7. ožujka 2019.

riješio je

Nastavlja se postupak s kojim je ovaj sud zastao rješenjem poslovni broj: UsII-21/19-2 od 16. siječnja 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Usvaja se tužbeni zahtjev.

Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/18-01/894, URBROJ: 354-01/18-6 od 7. prosinca 2018.“

Obrazloženje

Tužena Državna komisija pobijanim rješenjem je odbila tužiteljevu žalbu kao i zahtjev za naknadu za troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je 14. siječnja 2019. protiv tuženice podnio tužbu u kojoj osporava zakonitost njenog rješenja.

Kako je ovaj sud podnio Ustavnom sudu Republike Hrvatske zahtjev za ocjenu suglasnosti članka 434. i članka 435. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. - dalje u tekstu: ZJN 2016) s člancima 3., 5., 14., 18., 29., 117. i 118. Ustava Republike Hrvatske, rješenjem ovog suda poslovni broj: UsII-280/17-2 od 9. studenoga 2017. zastalo se s pokrenutim postupkom u skladu s odredbom članka 37. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" 49/02. - pročišćeni tekst).

Odlukom Ustavnog suda broj: U-I-2911/2017 od 5. veljače 2019. odbijen je spomenuti zahtjev, stoga je odgovarajućom primjenom članka 45. stavka 5. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS), po službenoj dužnosti doneseno rješenje o nastavku postupka.

Tužitelj se u tužbi poziva na članak 213. stavak 4. ZJN 2016 te tvrdi da postupak certificiranja kaciga traje puno dulje od roka za dostavu ponuda. Navodi da tražena norma DIN 58610:2014 nije harmonizirana europska EN norma, da nije međunarodna ISO norma, ni bilo koja druga međunarodna norma. Tvrdi da certifikat po toj normi ne znači da se kaciga koja ga nema ne može koristiti sa cjeloobraznom maskom, nego samo da se maska može čvrsto fiksirati na kacigu kao i da se naručitelj nije pridržavao propisanog kriterija bodovanja u dokumentaciji o nabavi. Tvrdi da je naručitelj morao donijeti drugačiju odluku o odabiru kojom je on trebao biti odabran. Smatra da naručitelj ne može svojevoljno nametati neispravne metode izračuna koje nisu utemeljene na matematičkim pravilima, a kojima bi oštetio ponuditelje uključene u postupak. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti pobijano rješenje tužene Komisije.

Tuženica u odgovoru na tužbu ostaje kod obrazloženja iz pobijanog rješenja u kojem je, kako navodi, detaljno izneseno utvrđeno činjenično stanje i mjerodavno pravo koje je primijenila te smatra da tužitelj tužbenim navodima nije doveo u pitanje zakonitost tog rješenja. Navodi da tužitelj u biti osporava primjenu članka 213. stavka 4. ZJN 2016 te da tijekom pregleda i ocjene ponuda, odnosno tijekom žalbenog upravnog postupka, nije dokazao da su ispunjene kumulativne pretpostavke prema kojima je kao ponuditelj morao dokazati da on nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi iz stavka 1. toga članka Zakona ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku te da navedeno nije uzrokovano njegovim postupanjem. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Hrvatska vatrogasna zajednica u prvom redu navodi da je Državna uprava za zaštitu i spašavanje prestala s radom 1. siječnja 2019. te da je zainteresirana osoba preuzela poslove vatrogastva Državne uprave za zaštitu i spašavanje, odnosno da je njen pravni slijednik. U odgovoru na tužbu tvrdi da naručitelj nije prihvatio tehničku dokumentaciju proizvođača, izjavu proizvođača ni izjavu ponuditelja kao valjani dokaz umjesto traženog certifikata o sukladnosti ponuđene kacige prema DIN 58610:2014 sa testnim izvješćem. Navodi da navedeni certifikat nije tražen kao obvezni uvjet sposobnosti ponuditelja, nego kao dokaz bodova po kriteriju kvalitete te da ponuditelji bez navedenog certifikata nisu bili isključeni, ali nisu dobili ni bodove za kvalitetu budući da ju nisu dokazali propisanim certifikatom ni bilo kojim drugim dokazom neovisnog ovlaštenog tijela. Kako tužitelj nije dokazao kvalitetu pod traženim kriterijima, nije dobio ni bodove za kvalitetu.

Nadalje zainteresirana osoba tvrdi da je tužitelj imao pristup traženom certifikatu da ga je zatražio prije i da, naravno, ima proizvod koji to zadovoljava. Tvrdi da tužitelj nije dokazao da taj njegov proizvod udovoljava traženom parametru osim tehničkim listom i izjavom, u kojima se nijednom riječju ne spominje tražena norma. Nadalje tvrdi da tužitelj u dostavljenoj dokumentaciji nije priložio pisani zahtjev upućen bilo kojem ovlaštenom

nezavisnom tijelu kojim traži certifikaciju sukladnosti prema DIN 58610:2014 ili jednakovrijedan s testnim izvješćem kojim oni potvrđuju da traženi postupak traje 2 do 3 mjeseca, a da ni ne navodi da je zahtjev upućen i da bi se mogao riješiti do roka isporuke kaciga. Zaključuje da ponuditelj nije imao ni namjeru postupiti po članku 213. stavak 4. ZJN 2016. Naglašava da je „Kaciga zaštitna“ proizvod zaštite III kategorije koja korisnika štiti u situacijama opasnim po život i da naručitelj mora imati zalog kvalitete, a time i sigurnosti samog korisnika.

Zainteresirana osoba navodi da je tužitelj morao u postupku pred tuženicom dokazati da nije mogao ishoditi traženi certifikat u zadanom roku te da to nije uzrokovano njegovim postupanjem. Tvrdi da se pridržavao propisanog kriterija bodovanja te izlaže način bodovanja po kojemu tužitelj ima sveukupno 40 bodova, a izabrani ponuditelj 67 bodova. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev

Zainteresirana osoba Mi-star d.o.o. iz Zagreba nije dostavila odgovor na tužbu, iako je uredno pozvana.

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa proizlazi da je naručitelj Državna uprava za zaštitu i spašavanje iz Zagreba, prednik zainteresirane osobe Hrvatske vatrogasne zajednice iz Zagreba (dalje u tekstu: Naručitelj) u Elektroničkom oglasniku Republike Hrvatske 14. kolovoza 2018. objavio poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0022160, predmet nabave: zaštitna kaciga. Kriteriji odabira je bio ekonomski najpovoljnija ponuda s kriterijima: cijena 40 bodova i kvaliteta 60 bodova.

Dostavljene su tri ponude i to ponuda ponuditelja Dräger safety d.o.o. iz Zagreba, Teh-projekt inženjering d.o.o. iz Rijeke i Mi-star d.o.o. iz Zagreba.

Naručitelj je donio Odluku o odabiru kojom je kao najpovoljniju odabrao ponudu Mi-star d.o.o. iz Zagreba.

Neodabrani ponuditelj Teh-projekt inženjering d.o.o. iz Rijeke je izjavio žalbu koju je tuženica odbila kao neosnovanu.

Naime, iz Dokumentacije o nabavi proizlazi da je točkom 6.6 u Tablici parametara koji se boduju navedeno da se s 20 bodova boduje posjedovanje certifikata o sukladnosti ponuđene kacige prema DIN 58610:2014 s testnim izvješćem.

U ovom predmetu nije ni sporno da tužitelj nije dostavio certifikat o sukladnosti ponuđene kacige prema DIN 58610:2014 s testnim izvješćem.

Tužitelj se poziva na odredbu članka 213. stavka 4. ZJN 2016 za koju tvrdi da je povrijeđena odlukom naručitelja i rješenjem tuženice.

Odredbama navedenog članka Zakona propisana je mogućnost javnog naručitelja da u dokumentaciji o nabavi zahtijeva od gospodarskih subjekata izvješće o testiranju od tijela za ocjenu sukladnosti ili potvrdu koju izdaje takvo tijelo kao dokazno sredstvo sukladnosti sa zahtjevima ili kriterijima utvrđenima u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora (st. 1.). Osim navedenih dokaznih sredstava javni naručitelji je, prema odredbi stavka 4. navedenog članka Zakona, obvezan prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva poput tehničke dokumentacije proizvođača ako gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi iz stavka 1. tog članka ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovano njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, s kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora.

Po ocjeni ovog suda, tuženica je pravilno ocijenila da tužitelj u ovom predmetu nije ispunio uvjete iz odredbe članka 213. stavka 4. ZJN 2016 jer tijekom postupka nije dokazao da nije imao pristup certifikatu koji je tražen u dokumentaciji o nabavi, a nije dokazao ni da takav certifikat nije mogao ishoditi u zadanom roku. Uz to što tužitelj nije dokazao nemogućnost ishoda traženog certifikata (nije ga uopće ni zatražio), tužitelj nije tijekom postupka dokazao ni da sve to nije uzrokovano njegovim postupanjem, kako je propisano odredbom članka 213. stavka 4. ZJN 2016 za koju tužitelj tvrdi da je povrijeđena u predmetnom postupku.

Vezano na tužbene navode koji se odnose na bodovanje ponuditelja valja navesti da je tuženica pravilno ocijenila da je Naručitelj obje ponude ocjenjivao u skladu sa uvjetima iz Dokumentacije o nabavi i pravilno je taj žalbeni navod, koji je tužitelj ponovio i u tužbi, ocijenila neosnovanim, a što je razložno i obrazložila.

Slijedom navedenog Sud je, osiguravajući sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu ocijenio rješenje tužene Komisije zakonitim te je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 7. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

